

ACORD PER UNA POLÍTICA ECONÒMICA I PRESSUPOSTÀRIA DE TRANSICIÓ

I. Marc d'actuació i principis de l'Acord

La composició resultant del Parlament de Catalunya de les eleccions del passat 25 de novembre del 2012 mostren de manera rotunda l'existència d'una àmplia majoria democràtica favorable a l'exercici del dret a decidir. Una voluntat que, per tal d'exercir-la amb les màximes garanties d'èxit, requerirà una política econòmica i pressupostària de transició capaç de garantir la màxima cohesió social i estabilitat econòmica, alhora que fixi les bases per a una sòlida, ràpida i necessària recuperació. Aquest document pretén apuntar les bases d'acord per aquesta política durant el període de transició fins la data en la que el poble de Catalunya pugui exercir el dret a decidir el seu futur com a nació.

A l'inici aquest procés, expressem el nostre compromís amb el projecte europeu que, d'una manera permanent, veiem essencialment associat amb la idea i la realitat d'un Estat del Benestar potent al servei de les persones però que en aquests moments també incorpora, en la forma del Tractat d'Estabilitat, l'exigència d'avançar cap a la sostenibilitat fiscal. A la vegada que volem fer constar que el Tractat d'Estabilitat també ha de ser compatible amb un ritme d'ajustament fiscal més sensible a unes necessitats socials i econòmiques que s'han accentuat per l'actual recessió. En la mesura que considerem que un ritme més pausat seria molt més desitjable que l'actualment fixat, unirem la nostra a les moltes veus europees que així ho expressen.

El repte de l'ajustament fiscal a Catalunya - ja de per sí difícil per la raó anterior, per l'existència d'un dèficit fiscal estructural equivalent al 8,5% anual del PIB, així com pels deutes, impagaments i compromisos no satisfets per part de l'Estat espanyol amb Catalunya - es complica perquè el Govern espanyol ha imposat una distribució dels objectius de dèficit requerits per Europa entre els diversos nivells d'administració - Administració Central, CCAA, CCLL i Seguretat Social - que és esbiaixada, arbitrària i especialment injusta per les CCAA. Així l'any 2013, mentre que l'objectiu pel conjunt de l'Estat és el 4,5% del PIB, la demanda del Govern espanyol per les autonomies - i en conseqüència per Catalunya - és del 0,7%: molt lluny de la tercera part (1,5%) que els correspondria d'acord amb el pes relatiu de la seva despesa. La fixació d'aquests objectius demana dels ciutadans de Catalunya, especialment per a l'any 2013, sacrificis

desproporcionats que no únicament comporten costos socials, sinó que resulten perjudicials i contraproductius per a propiciar una ràpida sortida de la crisi i noves vies de desenvolupament econòmic. Exigirem del govern espanyol un canvi en aquesta distribució, amb l'assignació a Catalunya d'un objectiu de dèficit que tingui en compte la seva especificitat - en particular el pes del servei del deute - i que no ens aboqui a una reducció i precarització dels serveis públics que garanteixen la qualitat de vida i la igualtat d'oportunitats dels nostres conciutadans. Caldrà també dur a terme un programa de comunicació que tingui per objecte transmetre a la opinió pública, a les autoritats europees i a la comunitat internacional, l'esforç que està fent Catalunya i l'actitud manifestament deslleial del govern espanyol.

L'actual crisi econòmica i un dèficit fiscal estructural desproporcionat han generat una situació en la qual el conjunt d'ingressos amb els que es finança la Generalitat de Catalunya no siguin suficients per desenvolupar, ni de forma satisfactòria ni suficient, les seves competències: un fet que redunda negativament en la qualitat i l'abast del conjunt dels nostres serveis públics, molt inferiors a la que ens correspondria per la pressió fiscal suportada. És en aquest marc, tenint ben presents les limitacions autonòmiques a recórrer a polítiques expansives d'endeutament, en el que se centra l'acord, que parteix del compromís de compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària fixats i de la voluntat de manifestar conjuntament que:

- La correcció d'aquest desequilibri origina enormes costos socials i econòmics insostenibles.
- És imprescindible minimitzar l'impacte negatiu, social i econòmic, d'aquesta correcció. Fet que passa necessàriament per garantir la progressivitat dels ajustos realitzats als pressupostos, sigui per la via de l'ingrés o la despesa.
- Els ajustos que siguin susceptibles de reduir la qualitat dels serveis públics més fonamentals, han de ser concebuts com a extraordinaris i reversibles en la mesura que millori la conjuntura econòmica.

Aquest últim punt comporta la necessitat de preveure un mecanisme pel qual es formalitzarà aquest compromís de reversió per part del Govern de la Generalitat a través d'un Contracte Programa que es concretarà a partir dels punts següents:

- S'adoptaran els criteris de despesa establerts en l'apartat II.2. que emmarcaran la Llei de Pressupostos.
- El Parlament de Catalunya, a través de la seva Oficina Pressupostària, vetllarà per la formalització i pel compliment futur d'aquests compromisos. **ELS REPRESENTANTS DE CIU EXPRESSEN EL SEU DESACORD PELS RISCOS INTRÍNSECOS QUE COMPORTA EL SEGUIMENT A TRAVÉS DE L'OFICINA PRESSUPOSTÀRIA I PREFERIRIA QUE ES FES PER MITJANS PÚBLICS O PRIVATS EXTERNS. DAVANT DEL DESACORD, S'ACORDA ELEVAR EL NIVELL DE LA DECISIÓ.**
- La Llei d'Estabilitat Pressupostària de Catalunya es modificarà a través de l'addició d'una disposició addicional que contempli i concreti aquest compromís.

Aquesta situació d'excepcionalitat també obliga a modificar de forma substancial altres aspectes de la pràctica pressupostària habitual. En primer lloc, el Govern de la Generalitat es compromet a fer un esforç addicional en l'explicació i la divulgació dels seus pressupostos, tant en la seva fase d'aprovació com d'execució, que es concretarà anualment a través de la Llei de Pressupostos. Aquest esforç addicional tindrà un doble objectiu: 1) facilitar l'accés a la informació per a que el ciutadà pugui conèixer en detall quin és l'ús que es dona als seus impostos en un moment en que els recursos públics i privats són especialment escassos i 2) fer més evident la insostenibilitat de l'actual marc polític i fiscal de la Generalitat de Catalunya.

Per altra banda, el Govern també es compromet a denunciar la deslleialtat manifesta de l'Estat espanyol en vers Catalunya en aspectes estatutaris i sectorials com per exemple:

- L'impagament dels deutes de l'Estat contrets amb la Generalitat en virtut de la disposició addicional tercera, els compromisos pressupostaris no satisfets o les deslleialtats en el finançament de la provisió de serveis a la ciutadania
- Els greuges i la privació per part de l'Estat espanyol del dret legal de diposar dels ingressos que es generen a Catalunya a partir de multitud d'aspectes com, per exemple, el 0,7% de l'IRPF a finalitats socials, la subhasta dels drets d'emissió de diòxids de carbó de les empreses catalanes, els ajuts en agricultura o les beques als estudiants catalans, entre d'altres.
- La reclamació de territorialització de part dels rendiments derivats de l'aflorament de diner no declarat fruit de l'amnistia fiscal.

- La no repercussió de l'increment de l'IVA en els ingressos de la Generalitat quan aquesta, a més, ha hagut de fer front a aquest increment en les seves relacions contractuals.

II. Una política econòmica justa per a un marc pressupostari de transició

Tot i el poc marge pressupostari de que disposa la Generalitat per les raons abans esmentades, cal orientar la seva política cap a una distribució més equitativa de les càrregues fiscals i dels ajustos de despesa, per tal d'assolir una contribució de les càrregues derivades de la crisi econòmica justa i equitativa.

II.1 Ingressos

De manera molt particular cal que els propers pressupostos de la Generalitat incorporin mesures capaces de generar ingressos addicionals, especialment d'aquells que aportin major progressivitat al sistema. Específicament, el Govern de la Generalitat es compromet a fer efectius tan aviat com sigui possible les següents noves vies d'ingrés:

- Creació de l'impost sobre dipòsits bancaris. En el seu defecte s'estudiaran fórmules alternatives de contribució del sector financer
- Modificació de l'Impost sobre el Patrimoni, rebaixant el mínim exempt i fixant un recàrrec pels "grans patrimonis".
- Modificació de l'impost sobre successions i donacions per tal d'incrementar-ne la progressivitat i el potencial recaptatori. LA DISCUSSIÓ D'AQUEST PUNT, SI BÉ LES PARTS ESTAN D'ACORD EN EL TEXT QUE EL RECALL, ACONSELLA ELEVAR A NIVELLS SUPERIORS LA DECISIÓ FINAL DE LA SEVA INCLUSIÓ I LA FORMA D'AQUESTA.
- Adaptació de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials cercant l'efecte de compensació de l'IVA.
- Aplicació i adaptació a la legislació vigent de la Llei 16/2000, de l'Impost sobre Grans Establiments Comercials.
- Implementació de noves vies d'imposició ambiental, com les que graven l'emissió de gasos contaminants (emissió de gasos en l'enlairament d'avions), o bé la producció

de residus nuclears – a través de la modificació del gravamen de protecció civil sobre les nuclears –.

- Implantar de l'eurovinyeta als vehicles pesants de mercaderies que travessen Catalunya per les vies de gran capacitat de titularitat catalana.
- Introducció d'un gravamen sobre les begudes de refresc amb excés de sucre, per raons de salut, que afectaria principalment a les grans distribuïdores de begudes.
- Estudiar l'aplicació de mesures impositives per tal d'incentivar l'entrada en el mercat de lloguer dels habitatges desocupats, propietat de societats mercantils.

Per altra banda, es considera necessari avaluar la modificació dels següents ingressos vinculats a la contraprestació de servei públic per tal que afectin el mínim possible als segments de població més vulnerable i a la vegada mantinguin el seu efecte moderador i recaptatori dins l'any 2013:

- Avaluar l'establiment de topalls (actualment fixats en 80. l'any) d'aportació total en concepte d'euro per recepta, proporcionals a la renda de l'usuari de la sanitat pública, de manera que s'assoleixi una major progressivitat.
- Avaluar l'ampliació de les exempcions subjectives a la taxa per la prestació de serveis personals i materials en l'àmbit de l'administració de l'Administració de justícia per garantir la tutela judicial efectiva.
- Incrementar les taxes per la prestació de serveis personals i materials en l'àmbit de l'administració de l'Administració de justícia en els processos vinculats a la sol·licitud de les execucions hipotecàries, les subhastes i els desnonaments d'aquells immobles que tenen un ús de vivenda habitual de persones i famílies.
- Avaluar la possibilitat d'una modificació per al curs 2013-2014 de la definició dels trams de renda per a la matriculació en graus – a concretar en el proper Decret de Preus – per tal garantir una major progressivitat amb conseqüències recaptatòries neutres respectes l'exercici 2012.

II.2 Despeses

Pel que fa a l'establiment de les polítiques d'ajust de les partides de despesa, s'utilitzaran els següents criteris a l'hora de determinar quines són les partides a preservar o bé a considerar-se *prioritàriament reversibles*:

- 1 La seva incidència en col·lectius socials més vulnerables i amb major risc d'exclusió social.
- 2 La seva consideració de serveis públics preferents per tal de preservar el principi d'igualtat d'oportunitats.
- 3 La seva capacitat multiplicadora de la renda o de mobilització de recursos privats.
- 4 El seu efecte incentivador en la generació d'activitat econòmica i ocupació.

Es prioritzarà l'ajust de la despesa per la via de l'augment de l'eficiència – com la compra pública, l'ús dels actius immobiliaris o la reducció de les partides de compres de bens i de serveis, així com de la reducció i minimització de despeses més prescindibles per a la consecució dels objectius fonamentals de la política pública – despeses de representació i protocol, despesa generada per òrgans superiors i organismes independents, etc –.

Per tal d'optimitzar aquest augment de l'eficiència, es crea un grup de treball quina missió queda recollida en el punt V del present acord.

El Govern, procurarà comptar amb els màxims suports parlamentaris i socials. Per a la seva objectivació i valoració, el Govern comptarà amb els mitjans públics i privats que estiguin al seu abast per tal de fer l'avaluació de l'impacte de les polítiques públiques.

III. Polítiques econòmiques per a la recuperació TOT AQUEST CAPÍTOL III QUEDA SUBSUMIT O ANULAT (A CONSIDERAR) PEL FET DE QUE ELS SEUS APARTATS JA ES CONTEMPLA EN ALTRES DOCUMENTS DE LA RESTA DE COMISSIONS DE L'ACORD. EXCEPTE L'APARTAT "INNOVACIÓ" QUE ÉS D'APORTACIÓ.

Per tal de facilitar el procés de reactivació econòmica és necessari que el Govern de la Generalitat treballi amb una agenda a curt, mig i llarg termini. Dificilment serà possible propiciar un canvi en el model de desenvolupament econòmic si no es preveuen mesures extraordinàries per a reactivar el mercat de treball i garantir una major circulació del crèdit. En aquest sentit, el foment de l'economia productiva i la recuperació econòmica ha

de passar necessàriament per dotar d'un rol més actiu el crèdit públic i aconseguir una major implicació del sector financer que opera a Catalunya en garantir un millor accés de la petita i mitjana empresa al crèdit com la millor garantia de sostenibilitat del seu model negoci a mig i llarg termini. Amb aquesta finalitat el Govern impulsarà un Pla de reactivació econòmica que buscarà el màxim suport polític i social i que formarà part del seu Contracte Programa amb la societat catalana. Aquest Pla inclourà necessàriament encara que de forma no exclusiva les següents polítiques:

Política industrial i Internacionalització Tot al punt 17 del doc. de la Comissió 1

Cal establir una política industrial com a baluart del teixit productiu i l'ocupació en totes les seves dimensions, acceleri l'assignació dels recursos cap a un model de creixement basat en la productivitat, la clusterització i els sectors industrials més tractors i competitius de l'economia catalana. Cal prioritzar l'accés a vies de finançament d'aquelles empreses que inicien processos d'internacionalització així com l'atracció de noves inversions exteriors:

- Establir les prioritats en política industrial en la seva vessant estratègica i competitiva de la propera legislatura.
- Incrementar els recursos destinats a la iniciació a l'exportació de les pimes, preferentment dels sectors més dependents del mercat espanyol i dels mercats de proximitat. L'objectiu ha de ser facilitar que, en el termini de dos anys, l'economia catalana es trobi plenament inserida en els mercats internacionals, de forma que 2/3 de les vendes de les empreses catalanes a l'exterior es dirigeixin a mercats alternatius al de l'Estat espanyol.
- Explorar nous instruments d'assegurança i finançament del circulant en les pimes que assumeixen inversions per servir comandes de clients internacionals.
- Facilitar la implantació estable d'empreses exportadores a mercats exteriors, preferentment als que tinguin més capacitat de creixement, d'atracció de capitals i talent, que diversifiquin l'actual concentració d'exportacions catalanes a la Unió Europea.
- Prioritzar l'atracció d'inversions estrangeres estratègiques que responguin a la nostra planificació industrial.

Innovació A SOL-LICITUD DE LA COMISSIÓ CORRESPONENT AQUEST APARTAT ÉS D'APORTACIÓ ACORDADA I

CALDRIA INCLOURE'L SEGONS EL SEGÜENT REDACTAT.

1. Alinear les estratègies catalanes de foment de l'RDI amb les polítiques d'Europa 2020 (Horizon 2020), aprofitant els consensos generats en el marc del Pacte Nacional per a la Recerca i la Innovació.
2. Fomentar la integració i la internacionalització de les actuals estructures de recerca, innovació i transferència tecnològica que conformen el sistema d'innovació català. Aprofundir en el rendiment de comptes i la millora de l'avaluació dels resultats i funcionament del sistema de recerca i innovació català.
3. Estimular la creació d'empreses des dels centres de recerca tecnològics i universitats, i fomentar la formació de perfils mixtos entre el món científic i l'empresarial, que afavoreixin la transferència de coneixement amb la incorporació d'investigadors predoctorals i postdoctorals a l'empresa, com també augmentar el contacte i el coneixement del talent científic català a l'exterior.

Banca pública Tot en el punt 3 del Doc. de la Comissió 1

Per tal de garantir l'accés al crèdit per part de l'economia productiva cal fer els passos necessaris per poder disposar d'una banca pública nacional. Per això proposem:

- Impulsar des del Parlament de Catalunya la modificació de la legislació d'àmbit estatal que regula les entitats de crèdit per incloure-hi l'Institut Català de Finances, equiparant-lo a les altres entitats de crèdit que operen en el mercat financer com els bancs, les caixes d'estalvi, les cooperatives de crèdit, els establiments financers de crèdit o l'Instituto de Crédito Oficial.
- Aprovar una reforma legislativa posterior –en el cas que s'hagués aprovat la reforma legislativa anterior–, al Parlament de Catalunya, del Decret Legislatiu 4/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, per adaptar l'estructura, les funcions, l'organització, el control i el règim dels recursos als de la banca pública.

Emprenedoria i polítiques actives d'ocupació Tot en el punt 13 del Doc. de la Comissió 1

Acordar un Pla Nacional de reactivació del mercat laboral català amb el conjunt d'agents socials del país que s'encamini a l'aprofitament de recursos públics – diferents nivells d'administració, universitats i altres institucions de formació – i privats en l'àmbit de les

polítiques actives, d'intermediació i de foment de l'emprenedoria. Aquest Pla hauria d'incloure necessàriament:

- La reforma del Servei d'Ocupació de Catalunya (Punt 18 del Document de Prioritats de la Comissió 1) i la simplificació i coordinació del conjunt de polítiques actives i d'intermediació amb una major personalització del servei.
- Mesures extraordinàries de foment de l'emprenedoria que facilitin l'autoocupació i en rebaixin el cost en les primers mesos d'activitat. Seria convenient agrupar aquest conjunt de mesures extraordinàries en una nova Llei d'Emprenedoria.
- Facilitar nous models d'emprenedoria social i cooperativa mitjançant l'aprovació d'una nova Llei de Cooperatives i un major reconeixement de la figura jurídica.

IV. La Hisenda Nacional i altres requeriments TOT AQUEST CAPÍTOL IV QUEDA ANULAT PEL FET DE QUE ELS SEUS APARTATS JA ES CONTEMPLA EN EL PUNT 2 DEL DOCUMENT DE PRIORITATS DE LA COMISSIÓ I DE L'ACORD, CAL FER NOTAR QUE AQUESTA COMISSIÓ NO HA ENTRAT EN LA DISCUSSIÓ DEL MATEIX, EXCEPTE LES PARTS MARCADES QUE VOLEN SER D'APORTACIÓ I S'HAURIEN D'INCLoure ON CORRESPONGUI DE L'ACORD.

L'exercici del dret a decidir comporta la necessitat de disposar dels instruments adequats per a garantir la màxima sobirania econòmica i fiscal. Entre aquests, la constitució d'una Hisenda Nacional Catalana capaç de recaptar el conjunt d'impostos és fonamental. Amb aquesta finalitat el Govern es planteja una agenda en tres fases que caldrà desenvolupar en els propers dos anys:

- Assumpció de les competències delegades o no exercides encara –oficines liquidadores, recaptació via executiva i els Tribunals economicoadministratius, per exemple– i desplegament efectiu del conveni signat amb les diputacions provincials durant el 2013. Cal que l'Agència Tributària de Catalunya assumeixi totes les competències que li són pròpies – a través dels seus propis cossos o dels del conjunt d'administracions provincials – i coordini el conjunt dels recursos econòmics i humans disponibles de les administracions d'àmbit estrictament català.
- Incidir en el desplegament del consorci tributari previst en l'article 204.1 de l'Estatut entre l'Agència Tributària de Catalunya i l'Estat, mitjançant l'Agència Estatal d'Administració Tributària; o bé, de forma alternativa, negociar un traspàs

de competències per la via de l'article 150.2 de la CE entre les dues administracions tributàries i previst en la Llei de creació de l'Agència Tributària de Catalunya. En qualsevol dels casos es consideren vies per vehicular una delegació competencial *de facto* mitjançant la legalitat vigent abans de finalitzar l'any 2013, com a mecanisme per guanyar legitimitat internacional de cara a accions posteriors de tipus unilateral.

- Assumpció de la totalitat de competències per part de l'Agència Tributària de Catalunya, que esdevindria l'única agència tributària de Catalunya abans de la data de celebració del referèndum d'autodeterminació durant l'any 2014. Tots els recursos materials i humans dependents actualment de l'Estat haurien de ser traspassats a la Generalitat de Catalunya, que els assumiria mitjançant l'Agència Tributària de Catalunya. En qualsevol cas, el Govern aprovarà prèviament un pla de contingència per poder exercir amb garanties el conjunt de competències tributàries únicament amb recursos propis de la Generalitat i les diputacions provincials en el cas que hi hagués dificultats o demores en el procés de traspàs per part de l'Estat.

El que segueix fa es tracta en el punt 29 del Document de Prioritats de la Comissió I

El procés de desplegament de l'Agència Tributària de Catalunya hauria de respondre a un doble objectiu. A mig termini, dotar a l'organisme de la capacitat necessària per recaptar el conjunt d'ingressos impositius de l'actual sistema fiscal. A curt termini, incrementar la intensitat de la inspecció tributària per reduir els nivells de frau fiscal sobre els tributs cedits totalment sobre els quals disposa d'àmplies competències de gestió, recaptació i liquidació - únicament al voltant del 5 per cent del total -. Amb aquesta última finalitat, el Govern elaborarà el 2013 un pla de lluita contra el frau fiscal vinculat als recursos destinats al desplegament de l'agència tributària en els impostos recaptats i gestionats per la Generalitat.

Per altra banda, en els propers dos anys el Govern es compromet al desenvolupament i concreció de totes aquells instruments de política econòmica que es considerin imprescindibles per a qualsevol procés de secessió: quantificació i criteris de segregació d'actius i passius, sistemes per a garantir la continuïtat i segmentació de les prestacions i el finançament de la Seguretat Social a Catalunya, etc.

En aquest sentit, i fent especial atenció a les pensions, és imprescindible elaborar un

dictamen tècnic sobre les alternatives de segregació del sistema públic de pensions espanyol i català encarregat pel Govern a experts de reconegut prestigi nacional i internacional. Tal encàrrec ha de permetre crear la Tresoreria catalana de la Seguretat Social, que de forma coordinada amb l'Agència Tributària de Catalunya desenvoluparà un protocol per gestionar i recaptar autònomament les cotitzacions socials pròpies, si escau, conjuntament amb els departaments competents en matèria de polítiques socials de la Generalitat. Un recurs imprescindible per al finançament de les prestacions contributives des del primer dia. En qualsevol cas o circumstància el Govern de Catalunya garanteix la percepció de les pensions dels catalans.

V. Mecanismes de seguiment de l'Acord AQUEST CAPITOL ES CIRCUMSCRIU AL PUNT 4RT C DEL DOCUMENT "ACORD D'ESTABILITAT PARLAMENTÀRIA" DE L'ALTRA COMISSIÓ I EN FA LA SEVA APORTACIÓ PARTICULAR.

Per tal de garantir el bon desplegament dels acords sobre política econòmica i pressupostària recollits en aquest document, molt especialment pel desplegament legislatiu que se'n deriva, s'estableix un Grup de Treball Pressupostari bilateral de seguiment entre Convergència i Unió (CiU) i Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) de caràcter permanent i que es reunirà amb regularitat.

Qualsevol modificació substancial en l'orientació de les polítiques que s'apunten en aquest document caldrà posar-lo en consideració d'aquesta Comissió per tal de garantir la necessària estabilitat parlamentària en la presa de decisions del Govern en aquest àmbit. En aquest sentit el Grup de Treball prioritzarà les tasques relacionades en relació a:

- La planificació i execució dels processos de privatització, concessió o venda d'actius públics de la Generalitat de Catalunya.
- La implementació de nous ingressos públics no previstos a la Llei de Pressupostos inicialment aprovada.
- Ajustos pressupostaris extraordinaris no previstos a la Llei de Pressupostos inicialment aprovada.
- Modificacions substancials de les condicions d'endeutament del conjunt del sector públic de la Generalitat de Catalunya.

Així mateix, aquest grup de treball, supervisarà la tasca dels grups sectorials de Sanitat,

Educació, Universitats, Funció Pública i de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Barcelona, desembre del 2012